

KOMUNIKAT PRASOWY nr 143/23

Luksemburg, 20 września 2023 r.

Wyrok Sądu w sprawie T-131/16 RENV | Belgia / Komisja

Tax rulings: zwolnienia podatkowe przyznane przez Belgię spółkom należącym do grup wielonarodowych stanowią niezgodny z prawem system pomocy

Sąd tym samym potwierdził decyzję Komisji Europejskiej z 2016 r. stwierdzającą, że ten system podatkowy stanowił naruszenie reguł Unii Europejskiej w dziedzinie pomocy państwa

Od 2005 r. Belgia stosuje system podatkowy, który przewiduje zwolnienia „nadmiernych” zysków belgijskich podmiotów będących częścią wielonarodowych grup spółek. Podmioty te mogły uzyskać od belgijskich organów podatkowych indywidualną interpretację prawa podatkowego (*tax ruling*), w szczególności jeśli relokowały swoją działalność w Belgii, tworzyły tam miejsca pracy lub dokonywały inwestycji w tym państwie. W tym kontekście zwolnieniem z podatku dochodowego do osób prawnych objęte były zyski uznane za „nadmierne”, czyli te, które przewyższały zyski osiągnięte przez porównywalne samodzielne podmioty działające w podobnych okolicznościach.

W 2016 r. Komisja Europejska stwierdziła, że ów system zwolnień stanowił nielegalną pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym¹. Instytucja ta nakazała odzyskanie przyznanej w ten sposób pomocy od 55 beneficjentów.

Na żądanie Belgii i kilku spółek będących beneficjentami pomocy, Sąd Unii Europejskiej stwierdził w dniu 14 lutego 2019 r. nieważność decyzji Komisji². Trybunał Sprawiedliwości, do którego zostało skierowane odwołanie, uchylił 16 września 2021 r. wyrok Sądu, orzekając, że Komisja prawidłowo wykazała istnienie systemu pomocy³. Trybunał Sprawiedliwości skierował sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd, aby wydał orzeczenie w przedmiocie kwalifikacji tego systemu jako pomocy państwa w rozumieniu art. 107 TFUE.

To właśnie w tym kontekście Sąd wydał dziś po raz drugi orzeczenie w tej sprawie⁴. Orzekł on, że Komisja w 2016 r. słusznie uznała, że belgijski system podatkowy dotyczący nadmiernych zysków stanowi naruszenie reguł Unii Europejskiej w dziedzinie pomocy państwa.

Sąd oddalił zatem argumenty przytoczone przez Belgię w celu podważenia decyzji Komisji, w szczególności w odniesieniu do finansowania rozpatrywanego systemu przy użyciu zasobów państwowych lub rzekomego

¹ Decyzja Komisji (UE) 2016/1699 z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie programu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) wdrożonego przez Belgię (Dz.U. 2016, L 260, s. 61).

² Zobacz komunikat prasowy nr [14/19](#).

³ Zobacz komunikat prasowy nr [158/21](#).

⁴ W tym samym dniu Sąd oddał również 29 skarg na decyzję Komisji Europejskiej wniesionych przez Soudal, Magnetrol International, Puratos i in., Capsugel Belgium, Atlas Copco, Siemens Industry Software, BASF Antwerpen, Ansell Healthcare Europe, VF Europe, Esko-Graphics, Trane, Kinopolis Group, Belgacom International Carrier Services, Punch Powertrain, Zoetis Belgium, Luciad, Anheuser-Busch Inbev et Ampar, Ineos Aromatics, Victaulic Europe, Eval Europe, SJM Coordination Center, Vasco Group et Astra Sweets, Flir Systems Trading Belgium, ZF CV Systems Europe, Henkel Belgium, Mayekawa Europe, Celio International, Dow Silicones i Viventions.

nieuwzględnienia zasad opodatkowania stosowanych w Belgii.

Zdaniem Sądu Komisja właściwie wykazała, że przedmiotowy system przyznawał korzyści podatkowe jego beneficjentom.

Ponadto Sąd orzekł, że Komisja prawidłowo skonkludowała, iż ów system był selektywny w zakresie, w jakim wprowadzał zróżnicowanie podmiotów gospodarczych znajdujących się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej. Podmioty należące do grupy wielonarodowej, korzystające ze zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków, tym samym zostały potraktowane w sposób zróżnicowany w porównaniu z innymi podmiotami podlegającymi w Belgii opodatkowaniu podatkiem od osób prawnych, które z niego nie skorzystały.

Sąd potwierdził również stwierdzenie Komisji, zgodnie z którym rozpatrywany system był selektywny, ponieważ nie był otwarty dla spółek, które postanowiły nie dokonywać inwestycji w Belgii, nie relokować działalności w tym państwie i nie tworzyć tam miejsc pracy. Ponadto rozpatrywany system był selektywny również z tego względu, że nie był otwarty dla przedsiębiorstw należących do małych grup.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zarządzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst wyroku i, w stosownym wypadku, jego streszczenie](#) są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106

Pozostańmy w kontakcie!

